

Studiu de specialitate – Dificultățile învățării matematicii în școală

*Autor: prof. învăț primar Gulin Ioana
Școala Gimnazială Brănești- Timiș*

Încă din clasa I a școlii primare se face simțită, poate chiar prea resimțită „aritmizarea” învățării și chiar a vieții proaspătului școlar. Unii copii prezintă de la început dificultăți de învățare a matematicii, pe când alții mult mai târziu. Aceasta pentru că domeniul matematicii se complică neîncetat și gradual, în demersul de asimilare, iar structura internă a acestei discipline de studiu este foarte organizată. Cifra „6”, de exemplu, ca simplu element grafic este foarte aproape de litera „G”, dar când o „citește” copilul trebuie să articuleze un întreg cuvânt compus din patru litere distincte (Ș+A+S+E) și să se gândească obligatoriu la o mulțime de litere.

Pe parcursul studiului s-a observat că unii elevi au tendința de a accepta lucrurile așa cum sunt, fără să evalueze importanța coerenței logice. Sunt indiferenți la ilogica unor raporturi sau a propriilor răspunsuri. Această lipsă de logică nu provine din lipsa de inteligență, ci mai degrabă este cauza unui sistem deficitar, în care logica nu este importantă. Învățarea inițială și treptată a matematicii de către copii și ulterior a abilităților matematicii curente, în ansamblul lor, face parte din viața cotidiană. Prin urmare, învățătorul are un rol decisiv în formarea „micilor matematicieni”. Totuși, în ciuda importanței sale, învățarea în sine este insuficientă.

Deducem deci că rolul este acum mai important ca niciodată, influențând cunoștințele fiecărui elev în parte. Totuși, pe cât de important este, pe atât de mult concurează pe zi ce trece cu influențele negative din viața elevilor: televizor, internet, prieteni și, de ce nu, viața sexuală mult prea devreme începută. Indiferent de cauză, dificultățile de învățare a matematicii sunt o tristă și frecventă realitate în școli.

Fenomenul se constată, de regulă, încă de la începutul școlarității (6-7 ani) și se amplifică, cu precădere, în clasele a II-a și a III-a până în clasa a IV-a, tinzând spre o cronicizare în pragul ciclului gimnazial, când se ajunge la un veritabil vârf de manifestare (în clasele a VI-a și a VII-a), ca frecvență și gravitate, statistic vorbind. Deși sunt greu de realizat statistici semnificative în sfera dificultăților de învățare a matematicii, se apreciază că în cls. I circa 8-10 % din copiii școlari au, într-o formă sau alta, dificultăți de învățare a matematicii. În clasele a VII-a și a VIII-a să se apropie de îngrijorătoarea cotă de 40%. Copiii cu dificultăți de învățare a matematicii ajunși în clasa a VIII-a, de cele mai multe ori abandonează școala, „vegetând” 2-3 ani după care intră în producție ca muncitori necalificați. Cei mai norocoși dintre ei urmează câte o școală complementară (de ucenici).